

Οι ωμότητες των τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων στο Παλαιόκυθρο

του Ανδρέα Παπαβαρνάβα

2η Φάση της Τουρκικής Εισβολής:

Στις 14 Αυγούστου 1974 σπάζει το μέτωπο στη γραμμή της Μιας Μνηϊάς. Την επομένη, ημέρα της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, Τούρκοι στρατιώτες πυροβολώντας και αλληλιάζοντας ορμούν στα σπίτια του Παλαιόκυθρου, Ήπειρα, αρπάζουν, τρομοκρατούν όσους δεν μπόρεσαν ή δεν θέλησαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους. Το απόγευμα της ίδιας μέρας τους συγκεντρώνουν στην αυλή του σχολείου-περί τα 400 άτομα, μεταξύ τους και αρκετοί στρατιώτες με πολιτική περιβολή-επιθέγουν περί τους 200, τους φορτώνουν σε στρατιωτικά οχήματα και τους μεταφέρουν σε άγνωστο προορισμό. Τα ονόματα των περισσότερων από αυτούς είναι στον κατάλογο των αγνοουμένων.

Στις 16 Αυγούστου νέες Ήπειρασίες και εκφοβισμοί. Πυροβολούν και σκοτώνουν στο κρεβάτι της την 78 χρονη παράλυτη Κυπριανή Νικόλα Λευτέρη, γιατί δεν εκτελεί τις διαταγές τους να κατεβεί από το κρεβάτι της.

Στο παρακάτω σπίτι ακούγονται άηθοι πυροβολισμοί. Πυροβολούν και σκοτώνουν εν ψυχρώ ένα βοσκό και πληγώνουν στο γόνατο ένα πεντάχρονο αγοράκι, τον Χριστάκη Γεωργίου Λοΐζου. Τον μεταφέρουν με τη μητέρα του στο προσωρινό νοσοκομείο Δικώμου για περίθαλψη. Η μητέρα βλέποντας το πόδι του παιδιού της να αιμορραγεί λιποθυμά. Όταν συνήλθε, το παιδί της έλειπε. Της είπαν πως το μετέφεραν σε άηθο νοσοκομείο για περίθαλψη. Έκτοτε αγνοείται η τύχη του. Αγνοούμενος είναι και ο πατέρας του Γεώργιος Λοΐζου τον οποίο, τη νύκτα της 21ης Αυγούστου, επιθέγουν οι Τούρκοι μαζί με άηθους έξι της περιοχής Κυθρέας, που ήσαν εγκλωβισμένοι στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου της Βώνης και τους βγάζουν βίαια έξω από την εκκλησία. Ακούονται αρκετοί πυροβολισμοί. Τα ονόματα και των επτά είναι στον κατάλογο των αγνοουμένων.

Σάββατο, 17 Αυγούστου 1974, ώρα 10.30π.μ. Γίνεται το μεγαλύτερο και στυγρότερο έγκλημα που συγκλήνισε το παγκύπριο.

Πέντε ένοπλοι Τούρκοι με όπλα Tomson και μαρτίνια, ρίχνοντας πυροβολισμούς στον αέρα, ορμούν στο σπίτι του Ανδρέα Σουππουρή, όπου είναι κλεισμένες οι οικογένειες Σουππουρή και Λιασή (21 άτομα, γέροντες, γυναίκες, παιδιά, βρέφη). Τους διατάσσουν να βγουν έξω στην αυλή. Τι τραγικό! Ακολουθεί εν ψυχρώ εκτέλεσή τους. Οι αδίστακτοι, αιμοσταγείς δολοφόνοι αρχίζουν να ρίχνουν ριπές. Δεν φείδονται ούτε γερόντων, ούτε βρεφών. Ήτο κάτι τρομερό, ανατριχιαστικό,